

Dabarski kukovi i Kiza

Kao završni izlet opće planinarske škole koja se ove godine po prvi puta održavala u HPD "Lipa" organizirano je dvodnevno planinarenje po srednjem Velebitu, od Baških Oštarija do Skorpovca. Vrijeme nas je poslužilo, iako je prvi dan bilo oblačno, a na vrhovima vjetrovito i maglovito.

Spavali smo u Bačić Dulibi, u blizini Došen Dabra (ili kako su ga nekad mještani zvali, Malog Dabra), u dolini ispod samog Bačić kuka (nekad Samogreda). Naš domaćin Ivan Došen, koji već 40 godina živi u Puli, obnovio je prvo svoju rodnu kuću, u kojoj je bila smještena većina nas, a potom i još jednu kuću koja je sada Planinarska kuća "Kata". Nakon što smo tamo stigli u petak pred večer te se malo zabavili, ujutro u subotu krenuli smo na planinarenje zbog kojeg smo i došli.

Prvo smo krenuli prema Bačić kuku idući kroz šumu. Uspon je postajao sve strmiji i teži, naročito zbog sipara pred samim stijenama kuka. Zatim malo ljestvi, pokoja sajla, koja mora se priznati ne ulijeva baš povjerenje, i većina nas je uspjela doći do vrha do kojega pristup uopće nije lagan ni bezazlen.

Nakon kukova išli smo šumom prema Budakovu brdu, no izašavši iz šume ušli smo u oblake te sa samog vrha, visokog 1 317 m, nismo mogli uživati u inače prekrasnom pogledu na more i otok Pag. S Budakovog brda spustili smo se u Skorpovac, nekad živo, veliko selo, a sada kameno groblje davno napuštenih kuća. Nešto života jedino daje planinarsko sklonište za koje se brine HPD "Sveti Šimun" iz Markuševca.

Tu smo napravili duži odmor, a zatim Premužićevom stazom krenuli natrag, da bi se nakon nekog vremena digli na Prekinuto brdo te preko Visibabe se spustili na cestu iznad Ravnog Dabra te cestom do našeg odmarališta u Bačić Dulibi, gdje nam je domaćin priredio peku od janjetine i teletine. A šta je, je! Melem na ranu nakon oko 25 km cjelodnevnog hodanja po zahtjevnom terenu, šibani oblacima gonjenih vjetrom.

Iduće jutro, nakon kave, pozdravivši se s našim domaćinom, autima smo krenuli na Baške Oštarije, do ispod Kize. Vrijeme je bilo savršeno. Kružnom stazom došli smo do Kize, te se popeli na nju i malo uživali u pogledu koji je bio puno bolji nego dan prije. Hodajući, prošli smo blizu Vranjeg te Žutog kuka, i spustili se na livade na Oštarijama. Popeli se još na Badanj, te preko staze divova do Prpe na okrijepu.

Za kraj ovog lijepog i poučnog izleta počastili smo se pizzom u Gospiću, a zatim kud koji mili moji. Do idućeg druženja!

Ante Miličević